

netop de spørgsmål om udmøntningen, som jeg ikke vil bindes op på.

Til hr. Søren Kolstrup: Nu nævner hr. Søren Kolstrup så netop ftalaterne, hvor der også inden for det, synes jeg, f.eks. manglede noget dokumentation, og hvor nogle af de svar, vi fik over fra Miljøministeriet, var meget gamle videnskabelige rapporter, hvor man netop ikke havde lavet ny forskning.

Dér er det sådan set, at jeg gerne vil have at vi går forrest og siger i de internationale fora, vi er med i: Vi mangler simpelt hen viden, vi bliver nødt til at forske mere i det her, og det er en god idé, at vi gør det sammen, for det er dyrt, hvis et land skal forske alene og hele tiden være foregangsmand dér. Det er smartere, at man går sammen i f.eks. EU, og det var i øvrigt også derfor, jeg nævnte nitratedirektivet, for jeg synes, det er så ærgerligt, at Enhedslisten er imod EU, når det tilfører så meget godt.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal takke fru Henriette Kjær for svaret og blot konstatere, at dér, hvor en af de afgørende forskelle åbenbart går i miljødiskussionen, er om, hvilke krav man stiller til forsigtighedsprincippet.

Jeg kan forstå, at man kan stille så store krav, at det i virkeligheden indebærer, at det skal være videnskabeligt dokumenteret, og det skal måske endda være i fora, der ligger uden for Danmark, så det i sidste instans indebærer, at vi nærmest aldrig får udfaset nogen af de her stoffer.

Det er bare for at konstatere, at det åbenbart er dér, vi har den afgørende politiske forskel i miljødebatten, og den tror jeg er vigtig at holde fast i, så vi ved, hvor vi har hinanden henne.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes lige, jeg vil svare, for dér er jeg altså ikke helt enig.

Hvis meget forskning peger i retning af, at her har vi et materiale, der er sundhedsskadeligt – man kan ikke underbygge det fuldstændigt, men flere rapporter går i samme retning – så vil jeg godt være med til at foretage nogle skridt. Men hvis der kun er meget gammel forskning, der er meget usikker, så kan vi altså ikke blive enige om noget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Svend Aage Fauverholdt som ordfører.

Hr. Kolstrup har haft tre korte bemærkninger til fru Kjær.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Miljødiskussioner foregår overalt, og i enhver situation vil vi gerne være med fra Dansk Folkeparti, uanset om det sådan set er hjemlige problemer, vi har, eller vi diskuterer globale problemer. Men under alle omstændigheder vil vi altid tage udgangspunkt i danske forhold, og vi skal helt klart være en troværdig samarbejdspartner i det internationale miljøsam arbejde, som vi indgår i. Det skal vi selvfølgelig også på alle andre områder, hvor vi har et samarbejde.

Der kan jo være mange områder, som vi kan tage op og diskutere i dag, og en ting, som vi også har haft fremme her i denne samling, er jo olieforureningen, hvor det faktisk var et enigt Folketing, som sagde, at her arbejder vi for at nå til et resultat, og det er så et af de områder, hvor vi også gerne tager et samarbejde op med andre, som har de samme problemer.

Men vi skal også være helt klar over, at luften jo altså ikke står stille over Danmark. Der sker ting og sager hver dag, også selv om vi går foran, som vi nok synes vi har gjort en del gange, hvor Danmark har været prøveklud med store restriktioner for erhvervslivet. Dér må vi så sige fra i Dansk Folkeparti og sige, at der skal være mere balance i det. Vi skal opnå nogle ting på internationalt plan, så vi har de samme regler at arbejde efter alle sammen. Vi kan ikke blive ved at gå foran og så sige, at nu har vi altså facit på det her, og så skal andre få det at vide, men alligevel retter de sig ikke efter det. Det kaldes ikke samarbejde.

Vi er også klar over i Dansk Folkeparti, og det har vi også sagt mange gange her fra talerstolen, at har vi nogle farlige stoffer, så må vi se til, at de forsvinder, og at vi får andre stoffer ind i billedet, som vi kan bruge i det daglige.

Når vi tænker på den store debat, der var om en eventuel bundmaling af skibe, hvor man på et tidspunkt ikke troede, man kunne finde alternativer, så har man trods alt gjort det og også til tilfredshed for dem, der skal bruge dem.

Affaldsområdet skal også flettes ind i det her. Når vi har set, at der til andre lande er sendt danske ingeniører, som er med til at bygge affaldsselskaber op, så må vi sige, at det er jo et plus for Danmark, for her er jo også et område, som vi skal have fat på, og som vi skal have mi-